

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ท้าหรือเกี่ยวกับ “เขตสูบบุหรี่” ในอาคารทำอากาศยานตามประกาศ
กระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกตามความใน
พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕

บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งแปลงสภาพองค์กรมาจากการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ทอท. ๑๗๔๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการจัดให้มีห้องสูบบุหรี่ภายในอาคารผู้โดยสารที่ท่าอากาศยานกรุงเทพและท่าอากาศยานภูมิภาค โดยบริษัทฯ บริหารจัดการห้องสูบบุหรี่เองบางส่วน และมอบให้เอกชนเข้ามาบริหารจัดการห้องสูบบุหรี่บางส่วน ซึ่งเอกชนผู้ประกอบการจะต้องลงทุนทำห้องสูบบุหรี่ให้มีสภาพ ลักษณะ และมาตรฐานที่เกี่ยวกับระบบระบายควันและอากาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนด และบริษัทฯ ได้อนุญาตให้ผู้ประกอบการจำหน่ายอาหารว่างและเครื่องดื่มให้แก่ผู้สูบบุหรี่ภายในห้องสูบบุหรี่ โดยผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินค่าเช่าพื้นที่และค่าผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่บริษัทฯ ต่อมาเมื่อประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยข้อ ๒ (๑๗) ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดให้สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยงเฉพาะบริเวณที่มีระบบปรับอากาศเป็นสถานที่สาธารณะที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมดในขณะทำการ ให้บริการหรือใช้บริการ เจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขได้เข้าตรวจสอบห้องสูบบุหรี่ที่บริษัทฯ มอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ และเห็นว่าการจัดให้มีห้องสูบบุหรี่โดยจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มด้วยเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงขอให้ยกเลิกการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในห้องสูบบุหรี่

บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มีความเห็นว่า ห้องสูบบุหรี่ที่เอกชนเป็นผู้ดำเนินการนั้น ได้มีการติดป้ายประกาศหน้าห้องให้เห็นชัดเจนว่าเป็น “ห้องสูบบุหรี่” ดังนั้นเมื่อผู้ไม่สูบบุหรี่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้ ห้องดังกล่าวไม่น่าจะถือว่าเป็นสถานที่สาธารณะที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มตามความในข้อ ๒ (๑๗) ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ หากแต่เป็น “เขตสูบบุหรี่” ตามความในข้อ ๔ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว และเนื่องจากปัจจุบันไม่มีกฎหมายห้ามมิให้ประกอบกิจกรรมใด ๆ ในเขตสูบบุหรี่ ดังนั้นบริษัทฯ

จึงเห็นว่า การจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มให้แก่ผู้สูบบุหรี่ภายในห้องสูบบุหรี่เป็นการเฉพาะไม่น่าจะขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด ซึ่งห้องสูบบุหรี่ที่บริษัทฯ ได้มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้บริหารจัดการนั้นมีใช้สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มทั่วไป เนื่องจากบริษัทฯ ได้กำหนดให้เอกชนผู้ประกอบการต้องจัดทำห้องให้มีสภาพและลักษณะของเขตสูบบุหรี่ตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ประกอบการต้องลงทุนติดตั้งระบบปรับอากาศแยกส่วนจากระบบปรับอากาศรวมของท่าอากาศยาน รวมทั้งดำเนินการอื่นๆ เพื่อให้ได้มาตรฐานเกี่ยวกับการระบายควันและอากาศตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนด ซึ่งถ้าเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มทั่วไปผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องลงทุนในการปรับปรุงตกแต่งห้องดังกล่าวเป็นพิเศษ นอกจากนี้บริษัทฯ ยังเห็นว่าการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากการที่ได้อนุญาตให้เอกชนเข้ามาบริหารจัดการห้องสูบบุหรี่แล้ว เป็นการใช้กฎหมายย้อนหลังและไม่เป็นคุณแก่ผู้ประกอบการจึงไม่น่าถูกต้อง

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จึงขอหารือว่า ห้องสูบบุหรี่ของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่มอบให้เอกชนบริหารจัดการโดยอนุญาตให้จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มนั้น จะเข้าข่ายเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มและต้องจัดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๒ (๑๗) หรือไม่ และการที่กระทรวงสาธารณสุขออกประกาศดังกล่าวมาใช้ย้อนหลังโดยไม่เป็นคุณเช่นกรณีนี้ จะถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและได้ข้อยุติในการดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยมิผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (กรมควบคุมโรค) และผู้แทนบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาดังนี้

๑. กรรมการกฤษฎีกามีอำนาจรับพิจารณาข้อหารือของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) หรือไม่

๒. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดบริเวณที่จัดไว้ให้เป็น “เขตสูบบุหรี่” นั้น เขตสูบบุหรี่ตามประกาศดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มและสามารถจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มได้หรือไม่

๓. การที่กระทรวงสาธารณสุขนำประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับย้อนหลังกับกิจการ “ห้องสูบบุหรี่” ที่บริษัทฯ มอบให้เอกชนดำเนินการเป็นการถูกต้องเพียงไร

ประเด็นที่หนึ่ง ที่ว่า กรรมการกฤษฎีกามีอำนาจรับพิจารณาข้อหารือของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) หรือไม่ นั้น เห็นว่า โดยที่บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด

(มหาชน) เดิมเป็นรัฐวิสาหกิจเรียกว่า การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ทอท.) จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้เปลี่ยนทุนของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทมหาชนจำกัด และได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕^๒ โดยกระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐ มีผลให้สถานะของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ยังคงมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทหนึ่ง ตามความหมายของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึงเห็นว่า กรรมการกฤษฎีกาสามารถับพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๒ และข้อ ๓ (๓)^๔ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

ประเด็นที่สอง ที่ว่า ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดบริเวณที่จัดไว้ให้เป็น “เขตสูบบุหรี่” นั้น เขตสูบบุหรี่ตามประกาศดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มและสามารถจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มได้หรือไม่ เห็นว่า “เขตสูบบุหรี่” ตามมาตรา ๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายความว่า

^๑ มาตรา ๕ ให้จัดตั้งการท่าอากาศยานขึ้นเรียกว่า “การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “ทอท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Airports Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “AAT”

^๒ หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

^๓ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ข้อ ๓ กรรมการกฤษฎีกาจะพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่บุคคลดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) รัฐวิสาหกิจ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เขตสูบบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่ห้ามการสูบบุหรี่ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

บริเวณที่ให้มีการสูบบุหรี่ได้ และตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดสถานที่สาธารณะต่าง ๆ ขณะทำการ ให้บริการหรือให้บริการเป็น “เขตปลอดบุหรี่” ทั้งหมด แต่มีข้อยกเว้นตามข้อ ๔ วรรคสอง (๒)^๗ มิให้เป็น “เขตปลอดบุหรี่” ได้แก่บริเวณที่จัดไว้ให้เป็น “เขตสูบบุหรี่” เป็นการเฉพาะ โดยบริเวณที่จัดให้เป็น “เขตสูบบุหรี่” นั้น จะต้องมีความ สภาพ ลักษณะและมาตรฐานของเขตสูบบุหรี่เกี่ยวกับการระบายควันและอากาศ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๐^๘ กล่าวคือเขตสูบบุหรี่บริเวณที่มีระบบปรับอากาศต้องมีการระบายอากาศถ่ายเทหมุนเวียนภายนอกอาคารและภายในเขตสูบบุหรี่ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลูกบาศก์ฟุต/นาทิต/คน เขตสูบบุหรี่ต้องไม่อยู่ในบริเวณทางเข้า-ออก ของสถานที่ที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และเขตสูบบุหรี่ต้องไม่อยู่ในบริเวณที่เปิดเผยอันเป็นที่เห็นได้ชัดแก่ผู้มาใช้สถานที่นั้น ฉะนั้น บริเวณที่จัดไว้เป็น “เขตสูบบุหรี่” ต้องมีความ สภาพ ลักษณะและมาตรฐาน ดังที่กำหนดไว้จึงจะถือว่าเป็น “เขตสูบบุหรี่”

สำหรับอาคารทำอากาศยานนั้น ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๖)^๙ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้อาคารทำอากาศยานเป็นสถานที่สาธารณะที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด เว้นแต่บริเวณที่จัดไว้เป็น “เขตสูบบุหรี่” เป็นการเฉพาะตามข้อ ๔ วรรคสอง (๒) ซึ่งย่อมาหมายความว่า เป็นบริเวณเฉพาะสำหรับเพื่อการสูบบุหรี่เท่านั้น ดังนั้น การที่บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้ให้มีการจำหน่ายอาหารว่างและเครื่องดื่มในบริเวณที่จัดไว้เป็นเขตสูบบุหรี่ด้วย จึงเป็นการดำเนินกิจการที่ผิดวัตถุประสงค์และเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว และ “เขตสูบบุหรี่” ที่บริษัทฯ มอบให้เอกชนจัดทำขึ้นนั้น ก็ไม่เข้าข่ายเป็น

^๖ ข้อ ๔ ให้สถานที่สาธารณะต่อไปนี้ เป็นสถานที่ที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

- (๑) อาคารของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- (๒) บริเวณแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ เฉพาะที่มีระบบปรับอากาศ
- (๓) สถานที่ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๔) ธนาคาร และสถาบันการเงิน
- (๕) สำนักงานที่มีระบบปรับอากาศ
- (๖) อาคารทำอากาศยาน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ ข้อ ๔

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้สถานที่สาธารณะตามวรรคหนึ่ง ขณะทำการ ให้หรือให้บริการเป็นเขตปลอดบุหรี่ เว้นแต่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) บริเวณที่จัดไว้ให้เป็น “เขตสูบบุหรี่” เป็นการเฉพาะ โดยสภาพ ลักษณะและมาตรฐานของเขตปลอดบุหรี่และเขตสูบบุหรี่เกี่ยวกับการระบายควันและอากาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

^๘ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง สภาพและลักษณะของเขตสูบบุหรี่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีระบบปรับอากาศตามข้อ ๒ (๑๗)^{๙๐} แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ เพราะถ้าเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีระบบปรับอากาศจะต้องเป็น “เขตปลอดบุหรี่” เท่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึงเห็นว่า บริเวณที่จัดไว้ให้เป็น “เขตสูบบุหรี่” ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น มีวัตถุประสงค์ต้องการจัดไว้ให้เป็นบริเวณที่สำหรับการสูบบุหรี่โดยเฉพาะเท่านั้น จะจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในบริเวณที่จัดไว้ให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ไม่ได้

ประเด็นที่สาม ที่ว่า การที่กระทรวงสาธารณสุขนำประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับย้อนหลังกับกิจการ “ห้องสูบบุหรี่” ที่บริษัทฯ มอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ จะถูกต้องเพียงไร เห็นว่า กิจการ “ห้องสูบบุหรี่” ที่บริษัทฯ มอบให้เอกชนดำเนินการนั้น แม้ว่าจะได้ดำเนินการ มาก่อนการบังคับใช้ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็ตาม แต่เมื่อประกาศ ดังกล่าวในข้อ ๖^{๙๑} ได้กำหนดระยะเวลาให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และประกาศ ดังกล่าวในข้อ ๑^{๙๒} ได้กำหนดให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุขในเรื่องเดียวกันทั้งหมด นอกจากนั้นหลักเกณฑ์ในประกาศฯ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาคารทำอาภาศยานตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๖) และวรรคสอง (๒)^{๙๓} มีเนื้อหาเพียงแค่เพิ่มเติมบริเวณที่จัดไว้ให้เป็น “เขตปลอดบุหรี่” เป็นการเฉพาะเท่านั้น มิได้แก้ไขในเนื้อหาแต่อย่างใด คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึงเห็นว่า กิจการ “ห้องสูบบุหรี่” ที่บริษัทฯ มอบให้เอกชนดำเนินการนั้น ต้องอยู่ในบังคับของประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕ ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป และไม่ใช่เป็นการใช้กฎหมายย้อนหลัง แต่เป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายใช้บังคับ

^{๙๐} ข้อ ๒ ให้สถานที่สาธารณะต่อไปนี้เป็นสถานที่ที่ห้ามการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๗) สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยงเฉพาะบริเวณที่มีระบบปรับอากาศ

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้สถานที่สาธารณะตามวรรคหนึ่ง ขณะทำการ ให้หรือใช้บริการเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด

^{๙๑} ข้อ ๖ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^{๙๒} ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ห้ามการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดบริเวณหรือพื้นที่ของสถานที่ดังกล่าวเป็นเขตปลอดบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

^{๙๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖ และ ๗, ข้างต้น

ลงชื่อ พรทิพย์ จະละ
(นางสาวพรทิพย์ จาะละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๖